

Tègnì da cünt

Mèti da part, 'na volta tant, ul sù,
via niul, cöör, amùur e cumpagnìa.
Fò cunt da lassàla biòta, la puesia,
föra i tramunt fughènt: sciò, ga n'è pü.

Vöri sarà in cantina ul sentimènt,
vöri fa piang nissün, oman o donn,
fö 'l fiurett, lassi perd trasalimènt,
fazulètt, lacrim, stupùr, Signùr, Madònna.

Lassi i ründin al ciel dra primavera,
ca sal tegna l'inverno ul fiùur gialdin;
vent, piogia, serèn, lüna, scighèra
fagan puntèll luntàn dul me giardìn.

Nèti ul me spazzacà du la puesia,
fö a tuchelitt paròll, la nòcc e 'l dì;
spèci l'ispiraziùn, insciì, cumè che sia.
Tègni da cünt dumà 'na roba: ti.

Carlo Zanzi